

РЕКТОРИ

Луганського національного аграрного університету

Вагомий внесок у розвиток університету зробили відомі вчені, які очолювали цю освітню аграрну установу, виконуючи важкі й відповідальні обов'язки ректора. Їх об'єднує любов до своєї справи, прагнення розвивати народне господарство, досягти процвітання ВНЗ, підвищити його значення в умовах, які постійно змінювалися. Вони докладали чимало зусиль задля удосконалення навчального процесу та наукової діяльності. Їхня робота була безкорисливою і самовідданою, а їхні імена назавжди залишаться у пам'яті й літописі університету.

Густав Гесс де КАЛЬВЕ

Управляючий Луганської зразкової ферми
(1826–1827)

Доктор філософії, композитор, музикознавець, старший член правління Луганського ливарного заводу (1816–1822), гірничий начальник Луганського заводу (1822–1827). Зробив великий внесок у розвиток культури Слобідської України і соціально-економічної сфери Донеччини. З 1826 до 1827 р. керував зразковою казенною фермою, сприяв її становленню.

Карл СТИСЕР

Управляючий Луганської зразкової ферми
(з 1836 р.)

Письменник, дослідник у галузі сільського господарства і ветеринарії.

У 1826 р. на запрошення Міністерства фінансів Росії він повернувся із Магдебурга і став дійсним членом Імператорського Московського товариства сільського господарства.

У 1836 р. К. Стісера призначили управителем Луганської зразкової казенної ферми, яка не тільки виробляла сільськогосподарську продукцію, а й була науково-методичним центром популяризації знань, підготовки кадрів, збирання наукової інформації, про що свідчить те, що при фермі проводили метеорологічні й фенологічні спостереження.

Науковець досліджував зразки світової техніки, аналізував їх переваги і недоліки, вдосконалював конструкцію. У 1836 р. у «Землеробській газеті» у статті «Луганський удосконалений плуг» описав модель плуга, який тривалий час використовували в Росії та країнах Європи.

Віктор Єгорович ГРАФФ

Управляючий Луганської зразкової ферми (з 1858 р.)

Фундатор лісорозведення на Луганщині, випускник Санкт-Петербурзького лісового інституту, полковник корпусу лісничих, ординарний професор Петровської землеробської і лісової академії.

З 1858 р. — управитель казенної навчальної ферми.

КОВАЛЬОВ
Кузьма Пилипович

**Директор Луганського технікуму рільництва
(1921–1925)**

Свою трудову діяльність К. П. Ковальов розпочав у 1915 р. у департаменті землеробства. З 1918 по 1920 р. викладав у Першій чоловічій гімназії й залізничній школі м. Луганська. Протягом 1920–1925 рр. був директором Луганського сільськогосподарського технікуму й залізничної школи м. Луганська, а згодом — інституту. З 1920 по 1945 р. викладав у Майковському й Харківському сільськогосподарських технікумах. Із 1929 по 1945 р. — викладач Полтавського й Іванівського сільськогосподарських інститутів.

**ФІСАК
Дмитро Юхимович**

Директор Луганського технікуму рільництва
(1925–1930)

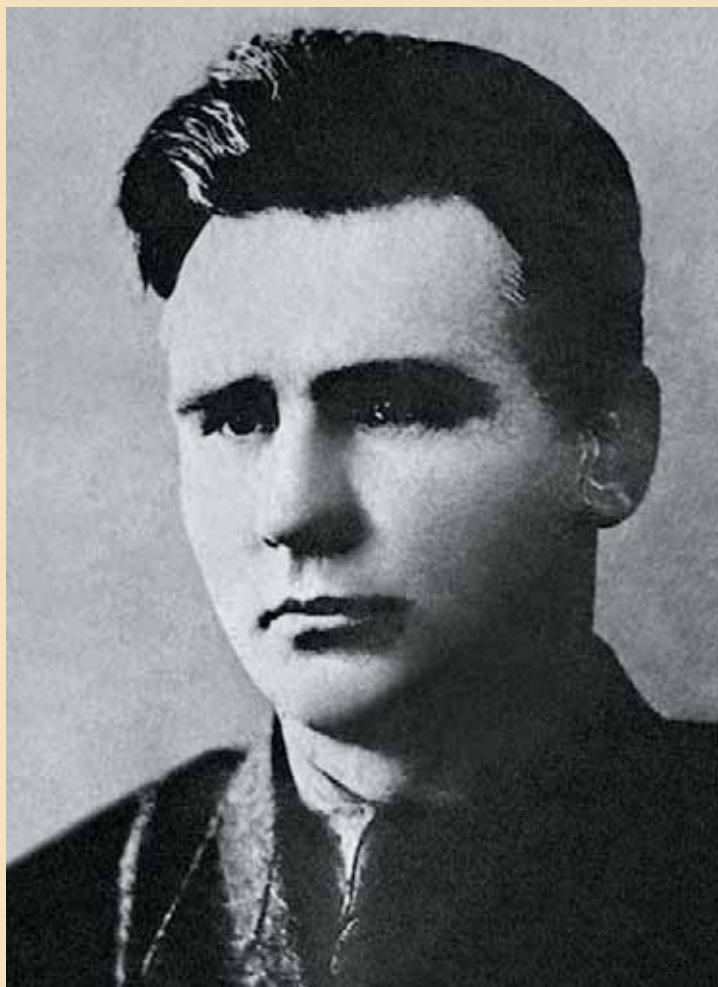

АЖІППО Іван Семенович

**Ректор Луганського овочевого інституту
(1930–1932)**

Народився 31 липня 1896 р. у с. Верхнє Лисичанського району Ворошиловградської області. Упродовж 1930–1932 рр., а також із 1937 по 1938 р. був директором Ворошиловградського СГІ. На його долю випали тяжкі випробування, пов'язані з особливістю тогочасної політики. В 1938 р. Іван Семенович був засуджений за підозру в участі в терористичній організації до 20 років позбавлення волі. Його звинуватили в створенні повстанської групи в інституті, у зараженні туберкульозом худоби навчального господарства і за невизнання теорії академіка Т. Д. Лисенка щодо схрещування зернових. Крім того, його звинувачували у тому, що, користуючись службовим становищем завідувача міського земельного відділу, нібито давав розпорядження про ліквідацію 12 колгоспів. У висновку звинувачення було відзначено: «Викривляючи положення про диференціацію стипендії залежно від успішності, І. С. Ажіппо не видавав стипендії студентам третіх і четвертих курсів, котрі мали рік і два заборгованості з дисциплін. У результаті дев'ять студентів-шеститисячників припинили навчання».

У 1941 р. справу директора Ворошиловградського СГІ було переглянуто. У зв'язку з неможливістю доведення вини І. С. Ажіппо звільнили.

МОСКАЛЕЦЬ Іван Степанович

**Ректор Ворошиловградського сільськогосподарського
інституту (1940–1942)**

Народився в 1904 р. у м. Яготин Полтавської обл. У 1925 р. закінчив Полтавський СГІ. Впродовж 1928–1930 років працював агрономом-інструктором агроколгоспу. В 1932 р. закінчив аспірантуру Харківського НДІ економіки й організації. До 1933 р. працював науковим співробітником цього ж інституту. Очолюючи низку наукових закладів, набув досвіду керівника. Із 1933 р. Іван Степанович — декан факультету Донецької вищої комуністичної сільськогосподарської школи. З 1937 р. — директор Старобільської сільськогосподарської школи механізаторів. Протягом 1940–1942 рр. очолював Ворошиловградський СГІ. З 1943 по 1944 р. — директор Навчально-господарства, виконував обов'язків директора ВСГІ. Впродовж 1940–1942 рр. працював на правах доцента старшим викладачем кафедри організації сільськогосподарських підприємств.

КРАВЧЕНКО Семен Карпович

Директор Ворошиловградського сільськогосподарського інституту (1942–1944)

Народився 1 вересня 1900 р. у с. Мала Перещелина на Полтавщині.

У 1917 р. після закінчення Красноградської школи садівництва і городництва працював районним інструктором із садівництва і городництва, окружним спеціалістом із сільського господарства та навчався в Красноградському сільськогосподарському технікумі.

У 1927 р., здобувши освіту в Харківському інституті сільського господарства та лісівництва, Семен Карпович вступив до аспірантури. В цей же час був агрономом у Сільськогосподарському науковому комітеті України.

Протягом 1927–1965 рр. викладав у Луганському сільськогосподарському інституті: пройшов шлях викладача, професора, завідувача кафедри рослинництва, декана агрономічного факультету.

З липня 1942 р. до квітня 1944 р. С. К. Кравченко виконував обов'язки директора Ворошиловградського сільськогосподарського інституту, який тоді перебував в евакуації у с. Іванівки Саратовської області.

Семен Карпович активно досліджував причини загибелі озимих культур, яровизацію картоплі, питання агротехніки, брав участь в експедиціях із вивчення стану озимих культур та причин загибелі озимих в східно-степових регіонах України, керував роботою дослідного поля і сортоділянки ВНЗ, очолював відділ агротехніки Донецької дослідної станції овочівництва (1932–1935).

С. К. Кравченко — учасник ВДНГ СРСР (1941).

Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», грамотою Управління вищої школи при Раді Міністрів УРСР.

ЛУЦЬКИЙ Павло Іванович

Ректор Ворошиловградського сільськогосподарського інституту
(1944–1948)

Народився в 1901 р. у с. Снігурівці Миколаївської області. В 1915 р. вступив до Херсонської вчительської семінарії, котру закінчив у 1920 р., отримавши звання народного вчителя. Восени цього ж року був зарахований до Інституту народної освіти на природо-географічний факультет. Після його закінчення в 1923 р. був залишений для подальшої наукової роботи при кафедрі ВНЗ. У 1927 р. захистив аспірантську наукову роботу й у 1928 р. його запросили на посаду завідувача кафедри ґрунтознавства, геології Луганського сільськогосподарського інституту. Молодий учений провів низку досліджень ґрунтів у Донбасі, надавав консультації різним організаціям із питань ґрунтознавства, з інженерної геології, проводив заняття, велику громадську роботу, був делегатом першого Всеукраїнського викладацького з'їзду. В 1935 р. — делегат II Всеукраїнського з'їзду Рад. Із 1929 по 1933 р. обіймав посаду проректора інституту з навчальної і наукової роботи.

У 1941 р. був евакуйований до Ленінабада Таджикиської РСР, де працював викладачем кафедри військових досліджень Гідрометінституту. З часом Павла Івановича відкликали з евакуації й направили у Луганський сільськогосподарський інститут, котрий він очолював упродовж 1944–1948 рр. На посаді ректора сільськогосподарського інституту увесь свій організаторський талант та енергію спрямував на реконструкцію навчального закладу, поновлення наукових досліджень, організацію навчального процесу. Як професор сільськогосподарських наук він зробив вагомий внесок у розвиток наукових досліджень ґрунтів Донбасу, має понад 30 наукових праць.

Сучасники Павла Івановича високо оцінили роботу науковця, відзначивши його працю орденом «Знак Пошани», медалями «За доблесну працю», «За перемогу над Німеччиною в 1941–1945 рр.».

**ВОЙТА
Семен Кирилович**

**Ректор Ворошиловградського сільськогосподарського інституту
(1948–1956)**

Народився 20 січня 1904 р. у с. Федорівка Пологиського району Запорізької області. З 1948 по 1956 р. працював на посаді ректора Ворошиловградського СГІ. Упродовж 1934–1939 рр. навчався в Харківському СГІ на агронома-рільника. Протягом 1939–1941 рр. був ректором Іванівського СГІ. З 1941 по 1945 р. проходив службу в Радянській армії. У 1945–1946 рр. у зв'язку з пораненням перебував на лікуванні. З 1946 р. по 1948 р. — начальник відділу дослідницьких закладів Радянської армії в Берліні. В 1951 р. в Одеському СГІ захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук на тему «Колгосп «Нове життя» Старобільського району Ворошиловградської області й перспективи його розвитку». В 1952 р. став доцентом кафедри економіки й організації сільськогосподарського підприємства. Він опублікував шість праць, нагороджений чотирма орденами й чотирма медалями.

ВОВК Микола Каленикович

**Ректор Ворошиловградського сільськогосподарського інституту
(1956–1969)**

Народився в 1907 р. у м. Харбіні. Після закінчення у 1928 р. агрономічної школи вступив до Київського ветеринарно-зоотехнічного інституту, який закінчив у 1931 р. Педагогічну діяльність розпочав у 1933 р. асистентом Київського ветеринарно-зоотехнічного інституту, потім працював доцентом у Дніпропетровському сільськогосподарському інституті. Протягом 1935–1940 рр. обіймав посаду виконувача обов'язків доцента Дніпропетровського СГІ. В 1940 р. захистив кандидатську дисертацію й отримав звання кандидата сільськогосподарських наук. Під час війни працював уповноваженим з евакуації худоби вглиб країни, референтом із тваринництва в Західно-Казахстанському облвиконкомі.

Із грудня 1955 р. працював ректором Луганського СГІ й завідувачем кафедри тваринництва. Загалом із навчальними закладами пов'язано 41 рік життя Миколи Калениковича. Протягом роботи в інституті зарекомендував себе висококваліфікованим педагогом і досвідченим організатором. Нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом «Знак Пошани» і медалями.

Був членом міськкому КП України з 1956 р. Виступав із лекціями й доповідями в колгоспах і радгоспах Луганської області. Був лектором Луганської філії Вищої партійної школи. Одночасно з педагогічною й адміністративною діяльністю М. К. Вовк проводив науково-дослідну роботу в галузі годівлі сільськогосподарських тварин, значну роботу з підготовки й перепідготовки фахівців для сільського господарства.

КОЧЕТКОВ Василь Семенович

**Ректор Луганського сільськогосподарського інституту
(1973–1996)**

Василь Семенович Кочетков народився 7 січня 1928 р. у селищі Баніно Ленінського району Тульської області. Після закінчення Плеханівської середньої школи вступив до Харківського сільськогосподарського інституту ім. В. В. Докучаєва на агрономічний факультет. У 1950 р. його направили на роботу в Запорізький трест радгоспів, де він працював головним агрономом упродовж семи років.

У 1957 р. став аспірантом і водночас працював головним агрономом навчально-дослідного господарства Харківського СГІ. Викладацьку діяльність В. С. Кочетков розпочав у Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті, де працював на посаді доцента, а з 1965 р. завідував кафедрою рослинництва.

У 1970 р. його призначили проректором із навчальної і наукової роботи, а в червні 1973 р. — ректором Ворошиловградського СГІ, з обов'язками якого в 1975 р. він поєднував керівництво кафедрою рослинництва, якою завідував з 1996 р. До останніх днів життя він працював на кафедрі на посаді професора. Його загальний трудовий стаж — понад 62 роки.

Виконуючи суспільно-громадські обов'язки, Василь Семенович протягом 1973–1994 рр. очолював обласне товариство «Дружба й культурні зв'язки із закордонними країнами», впродовж семи скликань був депутатом Міської ради народних депутатів м. Луганська.

У творчому доробку професора В. С. Кочеткова понад 100 наукових праць, 18 авторських посвідчень на винаходи, два патенти; він був дійсним членом Академії підприємництва й менеджменту України, заслуженим працівником народної освіти, нагороджений шістьма урядовими нагородами, двома срібними медалями ВДНГ.

Помер в квітні 2012 р.